

modo qui in uno offendat, factus est omnium reus? An illud quod dixit de diuite & pau-
 pere ad ista non pertinet, quorum si quis in uno offenderit, fiet omnium reus? Sed reco-
 lendum est unde uenerit illa sententia, & quæ illam superiora pepererint, quibusq; con-
 nexa dependeat. Fratres mei nolite inquit in personarum acceptione habere fidem do-
 mini nostri Iesu Christi gloriæ. Etenim si introierit in conuentu uestro uir anulum aureum
 habens in ueste candida, introierit autem & pauper in sordido habitu, & intendatis in
 cum qui indutus est ueste prædara, & dicatis ei: Tu sede hic bene, pauperi autem dicatis:
 tu sta illic, aut sede sub scabello pedum meorum. Nonne iudicatis apud uosmetipsos, & fa-
 cti estis iudices cogitationum iniquarum? Audite fratres mei dilectissimi, nonne deus ele-
 git pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & hæredes regni, quod repromisit deus diligen-
 tibus se? Vos autem exhonorastis pauperem, propter illum scilicet cui dictum est: sta illic,
 cum habenti anulum aureum dictum esset: tu sede hic bene. Ac deinde sequitur eandem
 ipsam sententiam latius uersans & explicans: Nonne inquit diuites per potentiam oppri-
 munt uos, & trahunt ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod inuoca-
 tum est super uos? Si quidem legem perficitis regalem secundum scripturam: Diliges pro-
 ximum tuum sicut teipsum, bene facitis. Si autem personas accipitis, peccatum operamini,
 redarguti à lege quasi transgressores. Vide quemadmodum transgressores legis appellat,
 qui dicunt, diuiti: sede hic, & pauperi: sta illic. Vnde ne putarent contemptibile esse pecca-
 tum, in hac una re legem transgredi, secutus adiunxit: Quicumq; totam legem seruauerit,
 offendat autem in uno, factus est omnium reus. Qui enim dixit: non mœchaberis, dixit &
 nõ occides. Quod si non occidis, mœcharis aut, factus es transgressor legis: propter id quod
 dixerat, redarguti à lege, quasi transgressores. Quæ cum ita sint, conlequens uidetur, nisi
 alio modo intelligendum ostendatur, ut qui dixerit diuiti: sede hic, & pauperi: sta illic,
 huic non honorem, quem illi deferēs, & idololatra & blasphemus & adulter & homicida,
 & ne, quod longum est, cuncta commemorem, reus omnium criminum iudicandus sit. D
 Offendens quippe in uno, factus est omnium reus. At enim qui unam uirtutem habet,
 omnes habet, & qui unam non habet, nullam habet. Hoc si uerum est, confirmatur ista
 sententia. Sed ego eam exponi uolo, non confirmari, quæ per seipsam aquod nos omni-
 bus philosophorum autoritatibus firmiter est. Et illud quidem de uirtutibus & uitijs, si
 ueraciter dicitur, non est consequens, ut propter hoc omnia peccata sint paria. Nam illud
 de inseparabilitate uirtutum, nisi forsitan fallor, tamen si uerum memini, quod uix me-
 mini, omnibus philosophis placuit, qui easdem uirtutes agendæ uitæ necessarias esse di-
 xerunt. Hoc autem de parilitate peccatorum soli Stoici ausi sunt disputare, contra om-
 nem sensum generis humani: quam eorum uanitatem in Iouiniano illo, qui in hac sen-
 tentia Stoicus erat, in aucupandis autem & defensandis uoluptatibus Epicureus, de
 scripturis sanctis dilucidissime conuicisti. In qua tua suauissima & præclarissima dispu-
 tatione satis euidenter apparuit, non placuisse autoribus nostris, uel ipsi potius quæ
 per eos locuta est ueritati, omnia paria esse peccata. Quomodo autem fieri possit, ut
 etiam si hoc de uirtutibus uerum est, non tamen ideo cogamur fateri æqualitatem om-
 nium peccatorum, quantum possum adiuuante domino aperire conabor. Quod si effe-
 cero approbabis, ubi uero causæ defuero tu supplebis. Certe hinc persuadent, qui unam
 uirtutem habuerit, habere omnes, & omnes deesse cui una defuerit, quod prudentia
 nec ignaua, nec iniusta, nec intemperans potest esse. Nam si aliquid horum fuerit, pru-
 dentia non erit. Porro si prudentia tunc erit, si & fortis & iusta & temperans sit, profe-
 cto ubi fuerit, secum habet cæteras. Sic & fortitudo imprudens esse non potest uel in-
 temperans uel iniusta: sic temperantia necesse est ut prudens, fortis, & iusta sit: sic iu-
 sticia non est nisi sit prudens, fortis, temperans. Ita ubi est una uera aliqua earum, &
 aliæ similiter sunt. Vbi autem aliæ defunt, uera una illa non est, etiam si aliquo modo si-
 milis

*Stoici pecca-
 ta faciunt pa-
 ria.*

*Virtutum
 catena.*

milis